

ЈАНА АЛЕКСИЋ, рођена 1984. у Крагујевцу. Дипломирала на Филолошком факултету у Београду, на Групи за српску књижевност и језик са општом књижевношћу, где је тренутно на докторским студијама из књижевности. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *24/7 љубави* (коауторка), 2007; *Тојао камен*, 2014. Студије: *Гласови, позиције и позив – критички осврт на њојему „Девичансјвом заклетје“*, 2009; *Ојседнуја прича – њојика романа Горана Пејровића*, 2013; *Жудња за лејојом и савршенсјвом – њеурђијска димензија књижевноумейничкој сиваралацјива*, 2014.

АНЂЕЛКО АНУШИЋ, рођен 1953. у Градини код Велике Кладуше, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Човјек њјева на радном мјестју*, 1980; *Предикајно сјање*, 1987; *Међујад*, 1989; *Зимзелен и олово*, 1992; *Некрцјени дани*, 1994; *Шћай од њисмена*, 1996; *Крсј од леда*, 2000; *Лјурђија за ѡражене*, 2003; *Мислиц у злају, чинци у сребру*, 2003; *Сребро и ѡамјан* (избор), 2004; *Ова чаца*, 2007; *Пахуља / Snowflake*, 2007; *Слава и ѡоруђа*, 2008; *Чудилица – ѡсме за малу и велику децу*, 2011. Књиге прича: *Хрсј са Дрине*, 1996; *Приче са марђине*, 1997; *Одблесци*, 1998; *Усјомене из ѡакла*, 1999; *Прекодринчеви зајиси о Косову*, 2004; *Пре блеска, а ѡсле олује*, 2012; *Писмо Пејру Кочићу и јоц ѡнекоме*, 2015. Романи: *Силазак сина у сан*, 2001; *Адресар изђубњених дуца*, 2006; *Прозор ојворен на висѡбабу и кукурек*, 2010. Књига публицистичких и новинарских текстова: *Да мрјви и живи буду на броју*, 2002. Књига есеја: *Мркаљев ламенј*, 2002. Књига мемоарско-дневничких записа: *Зајребачке ефемериде*, 2003. Приредио више песничких антологија.

ИВАН БАЗРЂАН, рођен 1991. у Ваљеву. Основне и мастер студије завршио на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Пише филмску критику (за сајт Нови Полис) и текстове, објављује у периодици.

ОЉА ВАСИЛЕВА, рођена 1989. у Београду. Проучава српску поезију и прозу XX века, српску драму XIX и XX века и савремену књижевност. Пише есеје, критику, студије и приказе, објављује у периодици.

СЛОБОДАН ВЛАДУШИЋ, рођен 1973. у Суботици. Пише прозу, студије, есеје и књижевну критику. Од 2013. године је главни и одговорни уредник *Лейојиса*. Објављене књиге: *Дежустација сѝрасѝи*, 1998; *На ѝромаји*, 2007; *Порѝреѝ херменеуѝичара у ѝранзиѝији*, 2007; *Ко је убио мрѝву драђу? – иѝторија моѝива мрѝве драђе у срѝском ѝесниѝѝиву*, 2009; *Forward – кримикомедија*, роман, 2009; *Црњански, Меѝалојолис*, 2011; *Ми, избрисани – видео-иѝра*, роман, 2013.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Лейојиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матиче српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друѝо лице*, 1998; *Оѝиѝ*, 2004; *Руб*, 2010. Књиге есеја, критика и огледа: *У видику сѝиха*, 1978; *Слађање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окруђе*, 1988; *Образац и чин – оѝледи о роману*, 1995; „*Певач*” *Боѝка Пеѝровића*, 1998; *Оѝледи о Вељку Пеѝровићу*, 2000; *Главни ѝосао*, 2002; *Профили и сиѝуације*, 2004; *Размена дарова – оѝледи и заѝиси о савременом срѝском ѝесниѝѝиву*, 2006; *Савременосѝ и наслеђе*, 2006; *Криѝичке разѝледнице*, 2008; *Трађања и сведочења*, 2011; *Оѝледи о Иви Андрићу*, 2013; *Сродсѝва и раздаљине – оѝледи и дневнички заѝиси*, 2014. Приредио више књига српских писаца.

НЕНАД ГРУЈИЧИЋ, рођен 1954. у Панчеву. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Маѝерњи језик*, 1978; *Линије на длану*, 1980; *Врвез*, 1985; *Царска намиѝуѝа*, 1990; *Јадац*, 1993; *Пусѝиа срећа*, 1994; *Лоѝ*, 1995; *Маѝерњи језик и ѝесме ѝри руѝи*, 1995; *Цвасѝ*, 1996; *Чисѝац*, 1997; *Сновиље*, 1998; *Жива дуѝа*, 1999; *И оѝац и маѝи* (избор), 2002; *Млеч*, 2004; *Свеѝлосѝ и звуѝи* (изабране и нове песме), 2005; *Шајкаѝки сонетѝи*, 2008; *Дарови* (изабране и нове песме), 2009; *Вијадукѝ*, 2011; *Неко ми узе реч* (изабране и нове песме), 2014; *Свеѝлица*, 2015. Алманах стихова: *Аух, ѝѝио живоѝи уѝѝима сѝѝриђе*, 1989. Књиге приповедака: *Приче из ѝоѝаје*, 2007; *Приче за романе*, 2012. Роман: *Мужа дуѝа*, 2009. Есеји и критике: *Прокрусѝова ѝосѝеља*, 1989; *Плес у неѝвама*, 1998; *Полемике и одуѝѝи*, 2004; *Руку на срѝце – сећања, ѝолемике, есеји, заѝиси и ѝуѝоѝисѝи*, 2014. Студија: *Бранко – ѝесник младосѝи*, 1984. Студија и антологија: *Ојкача*, 1988. Књига разговора: *Живи звуѝи Ненада Грујѝичића* (приредио М. Јевтић), 2008. Приредио више књига.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише књижевну критику и есеје. Објављене књиге: *Криѝичаревѝ ѝарадоксѝи*, 1980; *Срѝски надрелизам и роман*, 1980; *Пјесник „Паѝеѝичке ума” (о ѝјесниѝѝиву Павла Поѝовића)*, 1983; *Традиѝија и Вук Сѝефановић Караѝић*, 1990; *Хазарска ѝризма – ѝумачење ѝрозе Милорада Павића*,

1991; *Књижевни погледи Данила Кица*, 1995; *Кроз прозу Данила Кица*, 1997; *О поезији и поезици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мост и жртва*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно интердисциплинарно истраживање*, 2011. Приредио више књига српских писаца.

РАДЕ ЂОКАНОВИЋ, рођен 1955. у Бјеловцу код Братунца, БиХ. Пише поезију. Књиге песама: *Сува уста*, 1980; *Звоно*, 1994; *Орахова љуска*, 1995; *Лака рука*, 1997; *Шкрипац*, 2005; *Службена бележница*, 2011; *Веома мало животиња*, 2015.

АЛЕКСАНДРА ЂУРИЧИЋ, рођена 1963. у Београду. Завршила је 1984. први степен Академије за музику и примењену уметност „Моцартеум” у Салцбургу, а 1988. је дипломирала на Факултету драмских уметности у Београду. Пише поезију, прозу, есеје, студије и позоришну и музичку критику. Објављене студије: *Историја игре*, 1998; *Индекс оперских и балетских либреја*, 1999, 2006; *Српско позориште у актуелним условима друштвене транзиције*, 2010; *Грације пера и дружи есеји*, 2013.

ИВАНА ИГЊАТОВ ПОПОВИЋ, рођена 1974. у Новом Саду. Бази се истраживањем могућности сценске уметности у образовању. Део овог истраживања претворен је у пројекат „Позориште сенки у васпитно-образовном процесу”. Докторирала је („Драмско стваралаштво и критичка мисао о драми и позоришту Ранка Младеновића”) 2009. године на Филозофском факултету у Новом Саду. Објављене књиге: *Ликови у српској експресионистичкој драми*, 2009; *Институтивни свет Ранка Младеновића*, 2011. Приредила и написала предговор (стр. 5–83): *Ранко Младеновић, Дrame*, 2013.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ ДАНИЛОВ, рођен 1960. у Пожеги. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну и ликовну критику. Књиге песама: *Еухаристија*, 1990; *Ениџме ноћи*, 1991; *Пенјаграм срца*, 1992; *Кућа Бахове музике*, 1993; *Живи пергамент*, 1994; *Европа под снегом*, 1995; *Дубока тишина*, 1996; *Панјокр(е)ајор*, 1997; *Глава харфе* (коаутор Д. Вуксановић), 1998; *Алкохоли с југа*, 1999; *У ружином огледалу*, 2001; *Концерт за никога*, 2001; *Најлепше јесме Драгана Јовановића Данилова*, 2002; *Хомер предрађа*, 2003; *Гнездо над јонором*, 2005; *Мемоари јеска*, 2008; *Вајра испод снега*, 2010; *Моја јачна привиђења*, 2010; *Кад невине душе одлазе*, 2011; *Вино с вулкана*, 2012; *Симетрија врлога*, 2014. Романи: *Алманах пецчаних дина*, 1996; *Иконостас на крају света*, 1998; *Отац ледених брда*, 2009; *Таласи београдског мора*, 2013. Књига есеја: *Срце океана*, 1999.

ДИМИТРИЈЕ М. КАЛЕЗИЋ, рођен 1937. у Кликовачама код Спужа, Црна Гора. Православни теолог, филозоф и лингвиста, протојереј-ставрофор Српске православне цркве, професор Универзитета у пензији и

бивши декан Богословског факултета у Београду. Редовни је члан Српске краљевске асоцијације академика иноватора и научника. Гл. дела: *Еџика Горскоџ вијенца*, 1969; *Доџмайски смисао боџослужбеноџ џесниџиџва велике и свеџиле седмице*, 1971; *Архиеџискоџ Данило II и његоџви насџављачи*, 1975; *Анџироџолоџија филозофије свеџединсџива и Библија*, 1983; *Исџторија анџичке филозофије*, 1985; *Свеџиџи Васиџије Осџироџски (Јовановић) у своме времену* (коаутор Душан П. Берић), 1987; *Крсна слава у Срба*, 1989; *Свеџиџи Сава*, 1996; *Свеџиџи Пеџтар Сараџевски као књижеџвни моџив*, 2001. и др. Објављена су му *Изабрана дела* у три кола од по шест књиџа. I коло (*Уџознаџмо релиџију; Исџторија анџичке филозофије; Крсна слава у Срба; Еџика Горскоџ вијенца; Свеџиџи Васиџије Осџироџски; Филозофија свеџединсџива*), 2005; II коло (*Из црквене кулџуре и џроблемаџичке; У свеџилосџиџи доџме; Из соџиџолоџије и релиџије; Из црквеноџ џколсџива; О Свеџиџом Сави; Из еџичке*), 2006; III коло (*Из филозофије I; Из филозофије II; Из руске филозофије; Из књижеџвносџиџи и језика; Њеџоџеве џеме; Сџиси и библиоџрафија*), 2009.

ДАВИД КЕЦМАН ДАКО, рођен 1947. у Рајновцима код Бихаћа, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје, књижеџвну, ликовну и позоришну критику. Књиџе прозе: *Леђ*, 1982; *Калем*, 1992; *Кад дуња замириџе* (роман), 1995; *Озарје*, 1999; *Тамнина*, 2008; *Река за један дан*, 2014. Књиџе песама: *Реч на леду*, 1976; *Преџиџоноћни воз*, 1980; *Ноћни риболов*, 1980; *Треџиџај* (хаику), 1988; *Расџад мозаика*, 1989; *Зидари свеџиџлиџиџа*, 1991; *Небески џласник*, 1994; *Сањам, сањам чароџије* (песме и приче за децу), 1994; *Хоћко и Нећко* (за децу), 1997; *Менџуеџи џиџпнок* (хаику на мађарском), 1997; *Сџио-леџина вода*, 2001; *Даљинама џреко свеџа* (за децу), 2003; *Сам као суза* (избор), 2003; *Неко само џебе џираџи* (за децу), 2007; *Хор сенки*, 2010.

СВЕТОЗАР КОЉЕВИЋ, рођен 1930. у Бањалуци, БиХ. Англиста, пише студије, есеје, критику и огледе из књижеџвности, преводи с енглеског, академик. Објављене књиџе: *Тријумф инџелиџенџије*, 1963; *Хумор и миџи*, 1968; *Наш јуначки еџи*, 1974; *Пуџиџеви речи*, 1978; *The Epic in the Making*, 1980; *Приџовеџике Иџе Андрића*, 1983; *Енџлеска књижеџвносџиџи 3* (група аутора), 1984; *Виђења и сновиђења*, 1986; *Хирови романа*, 1988; *Приџовеџика 1945–1980*, 1991; *По белом свеџу – заџиси и сећања*, 1997; *Посџање еџа*, 1998; *Енџлеско-срџски речник* (коаутор И. Ђурић Пауновић), 1999; *Енџлески џесници двадеџеџиџоџ века (1914–1980) – од Вилфреда Овена до Филија Ларкина*, 2002; *Енџлески романсџијери двадеџеџиџоџ века (1914–1960) – од Џеџмса Џојса до Вилијама Голдинџа*, 2003; *Вјечна зубља – одјеџи усмене у џисаној књижеџвносџиџи*, 2005; *Вавилонски изазови – о сусреџиџама различџиџих кулџура у књижеџвносџиџи*, 2007; *Одјеџи речи*, 2009; *Између завичаја и џуђине – сусреџиџи различџиџих кулџура у срџској књижеџвносџиџи*, 2015.

ЗЛАТА КОЦИЋ, рођена 1950. у Жељеву код Сврљига. Пише поезију, есеје и огледе, преводи с руског. Књига огледа: *Риђањска свејила – о њоезији Миодрађа Павловића*, 1996. Књиге песама: *Клојка за сенку*, 1982; *Оро око зройла*, 1990; *Ребро*, 1993; *Гнездо и куйола*, 1995; *Полоз*, 1999; *Ваздушне фреске*, 1999; *Лазареве лесџве*, 2003; *Мелод на води*, 2008; *Бело џуле*, 2014; *Биберче*, 2014; *Le piéton au large / Пеџак на џучини* (француско-српско издање), 2014; *Сиринова скала / Скала Сирина* (српско-руско издање), 2014. Приредила више књига.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, бави се српском књижевношћу, пише поезију, прозу, есеје и критику, објављује у периодици.

ЖАРКО МИЛЕНКОВИЋ, рођен 1988. у Приштини. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књига песама: *Кеноџаф*, 2011.

ВИОЛЕТА МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског, објављује у периодици.

РАНКО МЛАДЕНОВИЋ (Клисура, 28. јун 1892 – Београд, 6. јануар 1943), историчар по струци, био је песник, есејиста, драмски писац, теоретичар драме, уредник часописа *Мисао* и *XX век*, позоришни и књижевни критичар, али и генерални секретар и директор Дrame Народног позоришта у Београду, а затим и управник Хрватског народног казалишта у Осијеку. Своју позоришну активност наставио је и у Нирнбергу, у немачком заробљеништву, где је био један од оснивача и први управник Логорског народног позоришта (1941–1942). Младеновићевим уредничким ангажманом у часопису *Мисао* почиње и период обликовања интуизионизма (сагледавање путем духовног доживљаја, исказати оно најдубље, суштинско и покретачко, а не просту реалност) специфичног уметничког програма који су заговарали књижевници окупљени око литерарне заједнице „Алфа” (С. Стефановић, С. Винавер, Р. Петровић, Т. Манојловић, М. Црњански, Т. Ујевић, С. Миличић, Ј. Косор, С. Краков, М. Дединац, Б. Токин). Објавио је збирку песама *Звучне елијсе*, 1928. Аутор је и десет драма – три су му штампане за живота: *Синџири*, *Даћа*, *Гривна (Драмске згајке)*. У рукопису су остале: *Сџрах од верносџи*, *Човек џоносан џиџо нема сређе*, *Тесџаменџи за две жене*, а у заробљеништву у Нирнбергу (1941–1942) настале су: *Кад дозори до нокаџа*, *Силазак с џресџола*, *И зидови имају уши* (остала је без завршног 3. чина) и *Људи у џуђем меџу* (сачуван је само 1. чин). (И. И. П.)

НАТАША ПОЛОВИНА, рођена 1980. у Новом Саду. Бави се средњовековном књижевношћу, пише студије, есеје и књижевну критику, докторирала („Аутобиографски фрагменти у српским списима XIV века“) 2014. на Филозофском факултету у Новом Саду. Објављене књиге: *Тойос њушовања у српским биографијама XIII века – Доментијан и Теодосије*, 2010; *Без очију кано и с очима – народне њесме слейих жена* (група аутора), 2014.

ЖИВОЈИН РАКОЧЕВИЋ, рођен 1973. у Селима у Морачи, Црна Гора. Пише поезију, студије и књижевну критику, бави се новинарством. Књиге песама: *Боџу душу*, 1993; *Жиџије камена*, 1995; *Чекајући мейасџазу*, 1996; *Повраџак у каџакомбе*, 1998; *Глад*, 2010. Монографија: *Пронађено њозориџије*, 2010. Приредио: *Умейносџ живовџа – разговори на Косову и Мейохџи с њочейка 21. века*, 2014.

БОЖИЦА САВИЋ УЗЕЛАЦ, рођена 1976. у Новом Саду. Дипломирала српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише књижевну критику, објављује у периодици.

ОЛИВЕР СУБОТИЋ, рођен 1977. у Новој Вароши. Завршио Факултет организационих наука – одсек за информационе технологије (дипломирао 2004) и Православни богословски факултет (дипломирао 2005, магистрирао 2008). Докторирао на катедри за социологију на Филозофском факултету у Београду (2011). У чин ђакона је рукоположен 2008. године, у Патријаршији у Београду и постављен на службу у храм Вознесења Господњег у Жаркову. У чин презвитера рукоположен 2011. у Београду и постављен за петог пароха жарковачког. Поред парохијске службе, уже поље интересовања и делатности му је мисија цркве у савременом свету. Објављене књиге: *3D Studio MAX3 – Tehnike modelinga*, приручник за тродимензионално моделовање и визуелизацију, 2000; *Човек и информационе њехнолоџије: њоџлед из њравославне њерсџекџиџе*, 2006; *Биомейџријски сисџеми идентџификаџије: криџичка сџудија*, 2007; *Црква и џлобализаџија: сџрукџура, однос и њоследице*, 2009; *Информационо конџролисано друџџџво*, 2011; *Диџџијални изазов: џуџеџеви хриџћансџџџа у цивилизацији бинарноџ кода*, 2012; *Недељне беседе*, 2014; *Празничне беседе*, 2014; *Мисионарске црџиџице*, 2015.

МАРКО ТОШОВИЋ, рођен 1989. у Сарајеву, БиХ. Бави се модерном, међуратном и савременом српском књижевношћу, посебно Пекићем и Андрићем, пише критичке приказе, есеје и хумористичну прозу и поезију, објављује у периодици.

НИКОЛИНА ТУТУШ, рођена 1991. у Руми. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности и језика на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише студије и књижевну критику, објављује у периодици.

ПРЕДРАГ ЧИЧОВАЧКИ, рођен 1960. у Београду. Филозоф, филозофски писац, професор филозофије. Дипломирао филозофију 1984. на Филозофском факултету у Београду, од 1986. студирао (посебно Кантову филозофију) на Универзитету у Рочестеру, где је 1991. докторирао. Од тада предаје филозофију на колеџу Холи Крос у Вустеру у Масачусетсу, САД (College of the Holy Cross, Worcester, Mass., USA), на ком је 2000–2003. био директор Студија за мир и уредник филозофског часописа *Diotima*. Објављене књиге: *Anamorphosis: Kant on Knowledge and Ignorance* (српски превод *Анаморфоза: Кант о знању и незнању*, 2005), 1997; *Свети у ком заједно живимо: Филозофска укршћеница*, 2002; *Between Truth and Illusion: Kant and the Crossroads of Modernity* (српски превод *Између истине и илузије: Кант на раскрсници модерне*, 2010), 2002; *Звездано небо и морални закон: Есеји о Кантовој филозофији*, 2005; *Dostoevsky and the Affirmation of Life* (српски превод *Достоевски и светлосни животиња*, 2014), 2012. Приредио више књига.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ